

سرمقاله

تکرار فاجعه انسانی

در نبود برنامه برای مبارزه با حوادث طبیعی

محمد رضا هویدا

افغانستان در مورد آمادگی برای مبارزه با حوادث طبیعی همیشه ناتوان بوده است. افغانستان کشوری کوهستانی با زمستان های سرد و بهارهایی با سیلاب های ویرانگر، و بدتر از همه با مدیریت آن که بیشتر حرف می زند تا عمل کنند و حرف های شان نیز کمتر راست و بیشتر گزارفه گویی است. قصه غرق شدن شهروندان افغانستان در سیلاب های بهاری و تخریب زمین های کشاورزی و مدفون شدن ده ها انسان در زیر برف ها به در کوهستان های کشور، زنده به گور شدن انسان ها در زیر خاک ها به خاطر لغزش زمین گیر ماندن مسافران بخت برگشته در کوئل ها و برفگش دیگر قصه ای تکراری است. و تکراری تر از آن اظهارات مقامات و مدیرانی است که هر سهاله پیش از آغاز فصل های بهار و خزان از آمادگی برای مبارزه با هر نوع حادثه طبیعی خبر می دهند. نهادهای مسئول در حقیقت آمادگی خاصی برای آمادگی وقوع طبیعی ندارند. نهادهای مسئول حتا در مبارزه با حوادثی که در سالنگ ها رخ می دهد و روزهای متوالی ارتباط مرکز با شمال کشور را قطع می کند، آمادگی ندارند و با هر روز مسدود شدن سالنگ ها مبالغ هنگفتی به مردم ضرر مالی وارد می شود.

البته باید واقف بود که امسوا، در مدیریت کلان دولتی نیز عزمی راسخ برای رسیدگی به امور و غلبه بر مشکلات کشور دیده نمی شود. اولین اصلی که برای برنامه ریزی و مدیریت نیاز می باشد، آمار و ارقام دقیق است. در نبود احصائیه دقیق نفوس و دیگر مواردی که برای برنامه ریزی نیاز است، مدیریت امور کشور و رسیدگی به مسائلی مانند مبارزه حوادث طبیعی، کاملا سلیقه ای و بدور از اصول علمی و عملی خواهد بود.

مدیرانی که می خواهند برنامه ریزی کنند، چگونه می توانند در نبود آمار و ارقام دقیق برنامه ریزی نمایند. بدین جهت همان سیاست زدگی که در احصائیه نفوس و توزیع تذکره الکترونیکی دیده می شود، در مورد مدیریت مبارزه با حوادث طبیعی در کشور نیز دیده می شود. بخش هایی از کشور که عموما مناطقی با زمستان های سرد و راه های صعب العبور می باشند، از بی توجهی مسئولین رنج می برند. مناطق مرکزی کشور و ولایت های مانند بدخشان و پنجشیر هر سهاله قربانیان زیادی را به خاطر ریزش برفکوب و مسدود شدن راه های مواصلاتی از مردم می گیرند، ولی مدیران و برنامه ریز و دولتمردان کشور در نبود برنامه کارآمد برای مبارزه با حوادث طبیعی بیشتر گزارش دهند، آمار تلفات و خسارات وارده بر مردم هستند تا درمان کننده دردهای مردم و رسیدگی کننده به مشکلات آنان.

نهادهای مسئول بیشتر از آنکه با برنامه به مشکلات مردم رسیدگی کنند، احساساتنی و موقتی عمل می کنند. مواردی که بعضی از حوادث رسانه ای می شود مورد توجه افکار عمومی قرار می گیرد، مقامات و مسئولین هر کدام برای گرفتن عکس های یادگاری و به رخ کشانیدن فعالیت های شان بر یکدیگر سبقت می گیرند، و اما در غیر این سکوت و بهانه تراشی های آنان تنها چیزهایی هستند که از مسئولین می بینیم.

دولت افغانستان از آغاز فصل خزان و زمستان، در نبود برف و باران نه تدابیری برای مبارزه با احتمال خشکسالی در سال آینده شامت می کند. نه اکنون که برف باری های خسارات مالی و تلفات انسانی را بر جای گذاشته اند، تدبیر و برنامه ای برای جلوگیری از بروز فاجعه ای انسانی دارند.

در هر صورت، نهادهای دولتی و غیر دولتی و عموم مردم افغانستان باید با اتحاد و همدلی به کمک آسیب دیدگان حوادث طبیعی در تمام ولایات کشور برسدند و حکومت وحدت ملی نیز باید به کم کاری ها و سهل انگاری های نهادهای مسئول رسیدگی کند. نهادهای مسئول باید برای بروز چنین وضعیتی دلیل قانع کننده داشته باشند و حکومت نیز پاسخ قانع کننده ای برای مردم داشته باشد.

پیش بینی بروز چنین حوادثی در کشوری مثل افغانستان کار سختی نیست. بنابراین بسیاری از بهانه ها برای کم کاری ها و سهل انگاری ها، غیر قابل قبول است.

سهل انگاری مادر برابر حوادث و تهدیدهای طبیعی

عبدالرحمن فهیمی

و سهل انگاری ما به خصوص مسئولین امور در برابر حوادث و مسایل ملی است. تا زمان که یک پدیدهٔ سیاسی تهدیدهای کلان را خلق نکرده است، هیچ گاهی حکومت ما وارد عمل نشده و تهدیدها را از ریشه نمی خشکاند تا از همه ای تهدیدها و خطرات بعدی پیشگیری گردد.

و تا زمان که مردم در حوادث و رخدادهای طبیعی جان ن داده و آسیب های کلان را متحمل نشوند، حکومت های محلی و حکومت مرکزی با هم، هم آهنگ نشده و امکانات و تسارکات کافی را جهت پیشگیری از دامن گسترانیدن بحران تدارک نمی بینند.

امیدواری وجود دارد که به صورت تدریجی، این ویژگی ناپسند و نامیوم سیاسی، اقتصادی و خدماتی ما سروسامان و نظم ترتیب یابد.

کنترل وضعیت می شویم که در این صورت هم تلفات و آسیب های را وارد کرده است و اگر قادر به مهار بحران و کنترل وضعیت نگردیم، که وای به حال همه.

اکنون نیز، سازمان های حکومتی دست بدست هم نشسته بودند. حالا که راه ها مسدود شده و ریزش برف و باری های شدید، جان های مردم را گرفته و خانه های شان را تخریب کرده است، از در خواست کمک های جنسی از حکومت مرکزی را مطرح می کنند.

حالا شمار زیادی از مردم کشته و زخمی شده اند. خانه های شان تخریب شده است. حکومت به هر بهانه ای که دست و پا زده و اندک امکانات را برای مردم فراهم کند، زخم های شان را مداوا نخواهد کرد. به هر صورت، واقعیت تلخ که از فرهنگ عمومی جامعه نشأت می گیرد، بی تفاوتی

تلفاتی بوده است.

چند روز قبل، مردم مناطق مرکزی از پاک نکردن برف راه ها و سررک ها توسط شرکت های که قرارداد کرده اند، گلایه داشتند و اکنون که برف باری شدید در ولایت های پنجشیر و تخار بحرانی شده است، به نظر نمی رسد بحران را به صورت مطلوب مهار کند.

از زاویهٔ دیگر اگر بنگریم، فرهنگ افغانی وارد عمل شدن بعد از وقوع حوادث و رخداد است. این مسئله در مورد همهٔ زمینه ها و عرصه ها قابل تعمیم است. در مسایل امنیتی و سیاسی تا زمان که یک مسئله بحرانی و مشکل ساز نشده است،

هیچ گونه اقدام از سوی ما صورت نمی گیرد. زمان که کلان شده و بحران را خلق کرد آن گاه وارد عمل شده و دست بکار می شویم.

در این صورت، یا قادر به مهار بحران و

مردم کشور خیلی بیشتر از مردمان سایر کشورهاست. توریزم بیشتر از حوادث طبیعی جان های مردم را می گیرد و هر از گاهی خانواده های افغانستانی، شاهد از دست دادن عزیزان شان اند. به نظر می رسد که تلفات و قربانیان حوادث و رخدادهای طبیعی در کشور، سنگین تر و پر تلفات تر از دیگر کشورهاست. آن گونه که زلزله در افغانستان قربانی می گیرد و شماری از مردمان را برای سال های سال، خانه به دوش می کند، در دیگر کشورها نمی کنند. آن گونه که برف باری های شدید که موجب تهدید زندگی انسان ها گردد، به صورت طبیعی اتفاق می افتد و انسان ها هیچ نقش در آن ندارند.

انسان ها قادر به پیشگیری از وقوع حوادث طبیعی نیستند. زلزله، سیلاب، رانش زمین و برف باری های شدید که موجب تهدید زندگی انسان ها گردد، به صورت طبیعی اتفاق می افتد و انسان ها هیچ نقش در آن ندارند.

از این رو، حکومت ها همواره آمادگی های لازم را جهت مهار بی آمدهای وقوع حوادث طبیعی اتخاذ می کنند. زلزله اتفاق می افتد و برخی از انسان ها را زیر دوبراه کرده و نیست می کند، سیلاب جاری می شود و برخی خانه ها را تخریب می کند و نیز برخی زمین های کشاورزی و یا ساختمان های اقتصادی را تخریب می کند و برف باری های شدید اتفاق می افتد و آسیب های کلان را به مردم وارد می کند. اما آمادگی های لازم، در مورد وقوع همهٔ این حوادث اتخاذ می گردد.

سازمان های معین و مشخص وجود دارد که عهده دار رسیدگی به حوادث و تهدیدهای که خلق می کند، هستند. بی آمدهای حوادث به صورت مشخص پیش بینی شده و تمامی امکانات و مواد که به قربانیان و آسیب دیدگان حوادث لازم است، آماده می شود. از این رهگذر، در صورت وقوع گندام حادثه ای طبیعی، سازمان های مرتبط به سرعت دست بکار شده و فاجعه را مهار می کنند.

اگر ده نفر تلف شده است دیگر نمی گذارند، بعد از حادثه شمار تلفات به ۱۱ یا ۱۲ تن برسد.

افغانستان نیز نمی تواند از حوادث و رخدادهای طبیعی فرار کند. همان گونه که انسان های ساکن در دیگر جغرافیایا، در اثر حوادث طبیعی می میرند و قربانی می دهند، مردم افغانستان نیز در معرض حوادث قرار دارند. حتی آسیب های

سنندی که اهداف مشروطه خواهان در آن قید گردیده به امیر حبیب الله نوشته استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

پیشینه جمهوری خواهی در افغانستان

محمد عرفانی

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

اهداف مشروطه خواهان در برابر استعمار، مبارزه با دو دشمن، یکی استبداد داخلی و دیگری استعمار خارجی بود. اصلاح امور اجتماعی بحدی بلندگویی اندیشه‌های آزادی خواهانه و تجدید طلبی، ایجاد کردارز ششهای جدید، آغاز اندیشه‌ی نوگرایی و دست‌یابی به تمدن غرب برآیند آن محسوب میشد. این باهم برادر پشتون، هزاره، تاجیک و ازبک ساکن افغانستان تشکیل میداد. این گروه در سال ۱۳۲۷ طی جلسهای تصمیم گرفتند که نامهای به امیر حبیب الله خان به عنوان معتبرین

قسمت سوم

کمیکی از وظایف ملت را تشکیل میداد. این اعلامیه‌ی شاه که با شعار به موقوفه بر محتوای خود که حیثیت اعلان جهاد می‌کرد، مورد حمایت فعال و پرشور می‌شد، برای ایجاد افغانستان مستقل آزاد و مستقل باشد، ملت افغانستان را در داخل کشور آزادی کامل داشته و از هرگونه تجارز و ظلمی محفوظ و مردم فقط باید مطیع قانون باشند و بس. کار اجباری و بیگاری در تمام رشتها معنوعو ملقا است. حکومت صا در افغانستان اصلاحاتی خواهد نمود که ملت و مملکت ما بتواند در بین ملل متقدم جهان جای مناسب مقام خود را حاصل نمایند. در این اجرائات امور کشور مشورت را به حکم شو شاورها فی الامر» رهبر خود قرار خواهد داد.

شاه بعد از این که بر تخت سلطنت نشست فضای سیاسی تغییر کرده بود. اندیشه‌های جمهوری، ملیت خواهی، ضمانت احکام اسلامی، خود استقلالی به افغانستان راه یافته بود. چون مشروطه خواهان و سراج الاخبار با لحن ملیت خواهی اندیشه‌های تازه و جدیدی را در افغانستان گسترش داد. جریده سراج الاخبار به مکتب آشنیانه‌ی آزادی خواهان، در مبارزه ملیتد برابر استعمار، بی‌پاکار با استبداد پیشرفت همه جانبه خواهد انجامید.

ب-حاکمیت اراده مردم و برقراری نظام مشروطه و جلوگیری از احکام خودسرانه و خلاف مقررات اسلامی، به او تذکر میدهند:

۱. شیوه انقلاب: که طبیعتا با شورش و ششونت همراه خواهد بود. هنوز زمینها و شرایط ذهنی و عینی انقلاب در کشور فراهم نبود.

۲. شیوه اصلاح: مشروطه خواهان شیوه اصلاح را ترجیح داده و شاه را تشویق مینمایند تا به آن همت گمارده نظام مشروطه را برقرار نمایند. از آنچه حیثیتی به عنوان اهداف مشروطه خواهان ذکر نموده به خوبی پیدا است که آنان با مبانی مشروطیت آشنایی داشتند. از حکومت قانون، وحدت ملی، حاکمیت ملی، زندگی و هم زیستی مسالمت آمیز، استقلال سیاسی، عدالت اجتماعی، تعمیم معارف و بسط مدنیت جدید سخن گفته اند. در اهداف مشروطه خواهان دیدیم که اصلاح و احیای دین تقدم داشته و فعالان جنبش تمام هفت خود را برای تحقق این شیوه به کار بردند. انتشار جریده، تدریس و تبلیغ جهت بیدار کردن مردم، جلسات گفتگو و برنامه ریزی همه گویای این مطلب است. ۱۱ از محتوای متن بالا و قرآنتاریخی دیگر استفاده میشود که مشروطه خواهان از مشکلات مختلف وجود در جامعه رنج میبردند که اهم آن از این قرار است:

الف- اقتصاد از مذهب علییه مذهب: با آنکه حبیب الله خان حکومت خویش را رنگ

روزنامه افغانسان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هفت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانسان میباشد.

روزنامه افغانسان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانسان است.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yaho.com

ادرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا

مدیر مسوول: محمد رضا هویدا

سردبیر: حقیقت الله زکی

کاریکاتورست: خالق علی زاده

دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی

مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی